

ພຣະທຳດານເຢຣ໌ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍສິບ

ພັນທະມົດສາມປະການຂອງໂຮມ:

ການເປີດເຜີຍຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນຂອງສຽງແກໂນພຣະນິມົດ

Jeff Pippenger

2024-03-01

ອົດສະລາມໃນວິບັດທິໜຶ່ງ ແລະ ວິບັດທິສອງ ໃນພຣະນິມົດບົດທິກັ້

ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ໄດ້ນຳມາເໜືອໂຮມ. William Miller

ໄດ້ເອີ້ນແກ່ແຫ່ງຄຳເຕືອນເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ, "ການພິພາກສາອັນພິເສດ" ທີ່ຖືກນຳມາເໜືອໂຮມ, ແຕ່ Miller ບໍ່ສາມາດເຫັນໂຮມສະໄໝໃໝ່ ໃນຖານະເປັນພັນທະມົດສາມປະການ ຊຶ່ງນຳພາໂລກໄປສູ່ Armageddon.

Uriah Smith ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ

ແກ່ແຫ່ງຄຳເຕືອນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອໂຮມ, ແລະວ່າ ແກ່ທິກັ້ ແລະ ແກ່ທິກັ້ (ວິບັດທິໜຶ່ງ ແລະ ວິບັດທິສອງ) ເປັນການພິພາກສາເໜືອຄຣິດຈັກກາໂຕລິກ.

"ສຳລັບຄຳອະທິບາຍເຖິງແກ່ທິກັ້ເປັນຕົ້ນ, ພວກເຮົາຈະອ້າງອີງອີກຈາກບົດຂຽນຂອງ ທ່ານ Keith.

ຜູ້ຂຽນທ່ານນີ້ໄດ້ກ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ:

'ແທບຈະບໍ່ມີຄວາມເຫັນພ້ອມອັນສະເໝີສະເໝີກັນໃນບັນດາຜູ້ຄຶດຄວາມ ກ່ຽວກັບສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງອື່ນໆ ຂອງ Apocalypse ເທົ່າກັບທີ່ມີຕໍ່ການນຳໃຊ້ແກ່ທິກັ້ແລະທິກັ້,

ຫຼືວິບັດທິໜຶ່ງແລະທິກັ້ສອງ, ກັບຊາຮາເຊັນ ແລະ ເຕກິ. ມັນເປັນສິ່ງປາກົດແຈ້ງຢ່າງຍິ່ງ

ຈົນແທບຈະບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້. ແທນທີ່ຈະມີພຽງຂໍ້ໜ້າສອງຂໍ້ທີ່ຊັບຊ້ອນເຖິງແຕ່ລະຢ່າງ,

ພຣະນິມົດບົດທິກັ້ທັງໝົດ ໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນສັດສ່ວນອັນເທົ່າກັນ ເພື່ອພັນນາທັງສອງຢ່າງນີ້.

"ຈັກກະພັດໂຮມນັ້ນໄດ້ຕົກຕຳລົງ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ດ້ວຍການພິຊິດ; ແຕ່ຊາຮາເຊັນ ແລະ ຊາວເຕກິ ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ໂດຍທາງນັ້ນສາສະໜາອັນບອມໄດ້ກາຍເປັນໄມ້ຮຽວແຫ່ງການລົງໂທດຕໍ່ຄຣິດຕະ ຈັກກະທີ່ຖອຍຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອ; ແລະເຫດສະນັ້ນ ແທນທີ່ແກ່ທິກັ້ແຕ່ສອງທິກັ້ ແລະ ທິກັ້ ເຊັ່ນດຽວກັບອັນກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະຖືກເອີ້ນດ້ວຍຊື່ນັ້ນພຽງຢ່າງດຽວ, ພວກມັນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ວິບັດ."

Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

ສົ່ງທິ Miller ແລະ Smith ບໍ່ໄດ້ຕະໜັກເກືອບກັບແກ່ຮຽງເປັນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ກັບໂຮມ ກໍຄືວ່າ ການພິພາກສາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານການບັງຄັບໃຊ້ການນະມັດສະການດວງອາທິດ. ໃນປີ 321, Constantine ໄດ້ອອກກົດໝາຍວ່າອາທິດສະບັບທຳອິດ, ແລະເກົ່າປີຕໍ່ມາ

ລາວໄດ້ຍ້າຍນະຄອນຫຼວງຈາກນະຄອນໂຮມ ໄປຍັງນະຄອນ Constantinople,

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂະບວນການແຕກສະຫຼາຍຂອງຈັກກະພັດໂຮມນັ້ນ. ໃນພຣະທຳດານເຢຣ໌ ບົດທີ 11, ໂຮມນອກສາສະໜາໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາ "ໜຶ່ງກາລະ,"

ຊຶ່ງໝາຍເຖິງສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ນັບແຕ່ຍຸດທະການທີ່ Actium ໃນປີ 31 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງປີ 330, ເມື່ອ Constantine ໄດ້ແບ່ງອານາຈັກອອກເປັນຝ່າຍຕາເວັນຕົກ ແລະ ຝ່າຍຕາເວັນອອກ.

ລາວຈະເຂົ້າໄປຢ່າງສະຫງົບ ແມ່ນແຕ່ໃນບ່ອນທີ່ອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດຂອງແຂວງ;

ແລະລາວຈະກະທຳສິ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງລາວບໍ່ເຄີຍກະທຳ

ຫຼືບັນພະບຸລຸດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງລາວກໍບໍ່ເຄີຍກະທຳ; ລາວຈະແບ່ງປັນຂອງທີ່ຍືດໄດ້, ຂອງບຸນ,

ແລະຄວາມມັ່ງຄັ້ງ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ: ແທ້ຈິງແລ້ວ

ລາວຈະວາງແຜນກິນອຸບາຍຂອງລາວຕໍ່ບັນດາບ້ອມປາການທີ່ແຂງແຮງ ແມ່ນແຕ່ພຽງຊົ່ວເວລາໜຶ່ງ.

ດານເຢຣ໌ 11:24

ໃນຊ່ວງສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີນັ້ນ, ຈັກກະພັດໂຣມັນໂດຍພື້ນຖານແລ້ວເປັນອຳນາດທີ່ບໍ່ອາດຖືກເອົາຊະນະໄດ້, ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຍ້າຍນະຄອນຫຼວງໄປສູ່ພາກຕາເວັນອອກແລ້ວ, ຄວາມສາມາດໃນການປົກຄອງຈັກກະພັດອັນໃຫຍ່ຫຼວງເຊັ່ນນັ້ນກໍບໍ່ອາດເປັນໄປໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຄອນສະແຕນຕິນໄດ້ພະຍາຍາມຮັກສາການຄວບຄຸມໄວ້ໂດຍການແບ່ງອານາຈັກອອກລະຫວ່າງບຸດຊາຍທັງສາມຂອງຕົນ, ແຕ່ສິ່ງນັ້ນກໍຍັງເຮັດໃຫ້ການແຕກສະຫຼຍຂອງຈັກກະພັດເກີດມີທະວີຂຶ້ນ.

ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາໄດ້ຂຶ້ນຄອງບັນລັງແຫ່ງໂລກໃນປີ 538, ໃນສະພາວະເລື່ອງຄົງທີ່ສາມໄດ້ມີການປະກາດກົດໝາຍວັນອາທິດ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນປີ 606 ມູຮຳມັດໄດ້ລົ້ມພາລະກົດພະຍາກອນຂອງລາວ, ແລະໃນເຊີງສັນຍະລັກໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງແກສຽງທີ່ຈະເປັນສິ່ງທີ່ກັບປະຫວັດສາດລະບຸວ່າເປັນ "ໄພພິບັດຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ຫັນໜ້າຈາກຄວາມເຊື່ອ." ປະຫວັດຂອງວິບັດຄົງທຳອິດ ແລະຄົງທີສອງ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຈາກພາລະກົດຂອງມູຮຳມັດໃນປີ 606 ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເມື່ອແກສຽງທີ່ຈັດໄດ້ດັ່ງຂຶ້ນ.

ວິບັດຄົງທີສອງໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ວິບັດຄົງທີສາມກໍາລັງຈະມາໂດຍໄວ. ແລະ ທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດໄດ້ເປົ່າແກ; ແລະ ມີສຽງອັນດັງໃຫຍ່ໃນສະຫວັນ ກ່າວວ່າ, ບັນດາອານາຈັກແຫ່ງໂລກນີ້ໄດ້ກ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຂອງພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງປົກຄອງສິບໄປເປັນນິດນຶ່ງລ້ານດອນ. ພຣະນິມິດ 11:14, 15

ໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງວິບັດສອງປະການທຳອິດນັ້ນ, ຄອນສະຕັນຕິນເປີນ, ນະຄອນຫຼວງຂອງໂຣມຕາເວັນອອກ, ຖືກພິຊິດໃນປີ 1453, ແລະ ໂຣມຂອງສັນຕະປາບາທາງຕາເວັນຕົກໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍຂອງມັນໃນປີ 1798. "ໄພພິບັດແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ຫັນຫຼັງ," ໄດ້ນຳລົງມາຊຶ່ງການລົ້ມສະລາຍຂອງທັງໂຣມຝ່າຍພື້ນລະເຮືອນ ແລະ ໂຣມຝ່າຍສາສະໜາ. ສະຫະພັນສາມປະການຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່ຈະສຳເລັດຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນບໍ່ລຳນັ້ນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

"ພວກໂປຣແຕສຕັງໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາຈະເປັນຜູ້ນຳໜ້າໃນການຍືນຍົງຂອງພວກເຂົາຂ້າມຫວັຍເຫວ ເພື່ອຈັບມືຂອງລັດທິວິນຍານນິຍົມ; ພວກເຂົາຈະເອື້ອມຂ້າມເຫວເລີກເພື່ອປະສານມືກັບອຳນາດໂຣມັນ; ແລະພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງສະຫະພັນສາມປະການນີ້, ປະເທດນີ້ຈະດຳເນີນຕາມຮອຍຂອງໂຣມໃນການຢຽບຍຳສິດແຫ່ງຈິດສຳນຶກ." The Great Controversy, 588.

ໃນເວລານັ້ນ, ອົດສະລາມແຫ່ງວິບັດປະການທີສາມຈະສຳເລັດການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໂຣມສະໄໝໃໝ່ ເນື່ອງດ້ວຍການບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການໃນວັນອາທິດຂອງມັນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳກັບໂຣມນອກຮິດ ແລະ ໂຣມຂອງສັນຕະປາບາ. ກັບໂຣມນອກຮິດນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ແກທັງສອງທຳອິດເພື່ອນຳການປົກຄອງຂອງໂຣມໃນນະຄອນຫຼວງຂອງໂຣມຕາເວັນຕົກໃຫ້ສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນປີ 476, ເພາະວ່າຫຼັງຈາກປີ 476 ແລ້ວ, ບໍ່ມີຜູ້ປົກຄອງຄົນໃດຂອງນະຄອນນັ້ນມີເຊື້ອສາຍໂຣມ. ຮອດປີ 1453 ແກອັນທິຫ້າຂອງອົດສະລາມໄດ້ນຳການປົກຄອງຂອງໂຣມແຫ່ງຕາເວັນອອກໃຫ້ສິ້ນສຸດລົງ. ຮອດປີ 1798, ການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາບາເໜືອການແບ່ງອອກເປັນສິບສ່ວນໃນອະດີດຂອງປະຊາຊາດໃນທະວີບຢູໂຣບ ໄດ້ຖືກນຳໄປສູ່ຈຸດສິ້ນສຸດໃນປະຫວັດຂອງແກອັນທິຫ້າຂອງອົດສະລາມ. ຄວາມພິນາດຂອງອານາຈັກພົນລະເຮືອນຂອງໂຣມ, ທັງຝ່າຍຕາເວັນຕົກແລະຕາເວັນອອກ, ແລະອານາຈັກທາງສາສະໜາຂອງໂຣມ ໄດ້ກົດຂຶ້ນພາຍຫຼັງການບັງຄັບໃຊ້ການນະມັດສະການດວງອາທິດແບບນອກຮິດ.

“ປະຊາຊົນແຫ່ງສະຫະລັດອາເມລິກາເຄີຍເປັນປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນເປັນພິເສດ;
ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາຈຳກັດສະໄພາບທາງສາສະໜາ, ລະຖົມຜ່າຍໄປຮຸດຮາກຕາມ,
ແລະໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ສາສະໜາສັນຕະປາປາ,
ຂະໜາດແຫ່ງຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາຈະເຕັມບໍລິບູນ, ແລະ ‘ການຫຼົງເຊືອແຫ່ງຊາດ’
ຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມແຫ່ງສະຫວັນ. ຜົນອັນເກີດຈາກການຫຼົງເຊືອນຄືຄວາມພິນາດແຫ່ງຊາດ.” Review
and Herald, May 2, 1893.

ການນຳຄຳພະຍາກອນໄປໃຊ້ສາມຊັ້ນໄດ້ສະຖາປະນາລັກສະນະຂອງການສຳເລັດສຸດທ້າຍຂອງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ
ໂດຍອາໄສລັກສະນະຂອງການສຳເລັດສອງຄັ້ງທຳອິດ. ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ວິບັດຄົງທຶສາມໄດ້ມາເຖິງໃນປະຫວັດສາດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ມັນໄດ້ມາເຖິງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ເພາະວ່າວິບັດຄົງທຶສາມຄືສຽງແກທິຈັດ, ແລະສຽງແກນັ້ນໄດ້ເລີ່ມດັງຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ.
ແຕ່ດັງເຊັ່ນອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ອິດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ໄດ້ເລືອກການກະບົດ
ແລະໄດ້ນຳມາຊົງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພະເນຈອນຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ແທນທີ່ຈະທຳໃຫ້ພາລະກິດສຳເລັດ.
ເພາະສະນັ້ນ ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມຈຶ່ງຖືກເລືອນອອກໄປ
ຈົນກວ່າມັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນອີກຄັ້ງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

“ເປັນເວລາສືບປີ ຄວາມບໍ່ເຊືອ, ການຈົມບົນ, ແລະການກະບົດ
ໄດ້ບົດກັນອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານອອກຈາກແຜ່ນດິນການາອານ.
ບາບຢ່າງດຽວກັນນີ້ໄດ້ຖ່ວງເວລາການເຂົ້າສູ່ການາອານແຫ່ງສະຫວັນຂອງອິດສະຣາເອນໃນຍຸກປະຈຸບັນ.
ໃນທັງສອງກໍລະນີ ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຜ່າຍຜິດ. ມັນແມ່ນຄວາມບໍ່ເຊືອ,
ຄວາມເປັນຜ່າຍໄລກ, ການບໍ່ອຸທິດຖວາຍຕົນ,
ແລະການແຕ່ງແຍ່ງກັນທຳມະກາງຊົນຊາດທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນປະຊາຊົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງບາບແລະຄວາມໂສກເສົ້ານັ້ນເປັນເວລາຫຼາຍປີແລ້ວ.”
Selected Messages, book 2, 69.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງປ່ຽນແປງ, ແລະພຣະອົງຊົງພິພາກສາຕາມແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຢູ່,
ອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຫຼາຍກວ່າອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ “ບາບຊະນິດດຽວກັນໄດ້ທຳໃຫ້ການເຂົ້າສູ່ການາອານແຫ່ງສະຫວັນຂອງອິດສະຣາເອນ
ໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ຖືກຊັກຊ້າ.” ຖ້າອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ຖືກຖືວ່າຮັບຜິດຊອບພຽງແຕ່ຕາມແສງສະຫວ່າງ
ທີ່ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານຖືກຖືວ່າຮັບຜິດຊອບ, ນັ້ນກໍຈະພຽງພໍແລ້ວ,
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຫຼາຍກວ່າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າເປັນ “ບາບຊະນິດດຽວກັນ” ທີ່ເຮັດໃຫ້
“ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ” ຕ້ອງພະເນຈອນຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານເປັນເວລາ “ສືບປີ,”
ແລ້ວອິດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ກໍບໍ່ພຽງແຕ່ຖືກເນລະເທດໄປສູ່ “ຖິ່ນກັນດານ” ໃນການກະບົດປີ 1863
ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຖືກກຳນົດໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນເທົ່າກັນວ່າຈະຕາຍຢູ່ນັ້ນ. “ບາບ”
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ທຳໃຫ້ພາລະກິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມຖືກຊັກຊ້າມາຈົນຮອດປັດຈຸບັນ.

ທູດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ, “ທູດສະຫວັນອົງທຶສາມກຳລັງຜູກພວກເຂົາເປັນມັດງ ຫຼືປະທັບຕາພວກເຂົາໄວ້
ສຳລັບຍັງສາງແຫ່ງສະຫວັນ.” ກຸ່ມນັ້ນອ້ອມນິເບື້ອງຄືຖືກຄວາມກັງວົນແລະຄວາມເຫນັດເຫນືອຍກົດທັບ,
ບານປະໜຶງວ່າພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານການທົດລອງແລະການຕໍ່ສູ້ອັນຮ້າຍແຮງມາ.
ແລະປາກົດບານປະໜຶງວ່າດວງອາທິດຫາກຂຶ້ນຈາກຫຼັງເມກ ແລະສ່ອງແສງໃສ່ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາ
ທຳໃຫ້ພວກເຂົາເບິ່ງມີໄຊຊະນະ, ດັ່ງກັບວ່າໄຊຊະນະຂອງພວກເຂົາເກືອບຈະໄດ້ຮັບແລ້ວ.” Early Writings,
88.

ບາບອັນດຽວກັນທີ່ໄດ້ຂັບໄລ່ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໃຫ້ໄປຕາຍໃນຖິ່ນກັນດານ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພະລາຊະກິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ຜູ້ມາຮອດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ລ່າຊ້າອອກໄປ.

“ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດແລ້ວ, ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງວັນຊະບາໂຕກໄດ້ຖືກເຫັນ, ແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກໄດ້ຖືກທົດສອບ, ດັ່ງທີ່ບຸກຄົນອື່ນສະຖານອື່ນໃນສະໄໝບູຮານເຄີຍຖືກທົດສອບມາແລ້ວ, ເພື່ອຈະເຫັນວ່າເຂົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຊື່ຂຶ້ນໄປເບື້ອງເທິງ, ສະແດງທາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງໄປສູ່ສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ. ເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປໃນສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດໂດຍຄວາມເຊື່ອ, ເຂົາກໍ່ພົບພຣະເຢຊູ ແລະຄວາມຫວັງກັບຄວາມຊື່ນຊົມຍືນດີກັບຸດຂຶ້ນໃໝ່ອີກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຂົາທັງຫຼາຍຫັນກັບໄປເບື້ອງອະດີດ, ທົບທວນເຫດການທີ່ຜ່ານມາ, ນັບແຕ່ການປະກາດເລື່ອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູ ຕະຫຼອດລົງມາຕາມປະສົບການຂອງເຂົາ ຈົນເຖິງການຜ່ານພົ້ນຂອງເວລາໃນປີ 1844. ເຂົາທັງຫຼາຍເຫັນວ່າຄວາມຜິດຫວັງຂອງຕົນໄດ້ຮັບຄຳອະທິບາຍ, ແລະຄວາມຊື່ນຊົມຍືນດີກັບຄວາມແນ່ນອນກັບມາປຸກໃຫ້ເຂົາມີຊີວິດຊີວາອີກຄັ້ງ. ທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໄດ້ສ້ອງແສງໃຫ້ແກ່ອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ແລະອະນາຄົດ, ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຮູ້ວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພາເຂົາມາໂດຍການຈັດຕັ້ງມອນລັກລັບຂອງພຣະອົງ.” Early Writings, 254.

ທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມແມ່ນທຸດສະຫວັນແຫ່ງການປະທັບຕາ, ແລະທ່ານໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແຕ່ພາລະກົດຂອງທ່ານໄດ້ຖືກຊັກຊ້າໂດຍບາບດຽວກັນນັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ອົງສາເອນໃນສະໄໝບູຮານຕ້ອງຕາຍໃນຖິ້ມກັນດານ. ການຊັກຊ້າອັນເກີດຈາກການກະບົດໃນປີ 1863 ແມ່ນການຊັກຊ້າຂອງພາລະກົດຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ການປະທັບຕາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຂັດຂວາງແລະຊັກຊ້າມາເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຮ້ອຍປີ.

“[ຈົດເລກ 32:6–15, quoted.] ພຣະອົງເຈົ້າຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວັງແໜ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງຊົງອົດທົນຢ່າງຍາວນານຕໍ່ບາບແລະການລ່ວງລະເມີດຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດອາຍຸນີ້. ຖ້າຫາກປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນຕາມຄຳປຶກສາຂອງພຣະອົງ ພາລະກົດຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະໄດ້ກ້າວໜ້າໄປ, ຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມຈິງກໍ່ຈະໄດ້ຖືກນຳໄປສູ່ມະນຸດທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງໜ້າພື້ນທີ່ໂລກ. ຖ້າຫາກປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອພຣະອົງ ແລະເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕາມພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ, ຖ້າເຂົາໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ທຸດສະຫວັນກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ມາໃຜບບົນຢູ່ກາງຟ້າສະຫວັນພ້ອມຂ່າວສານເຖິງທຸດສະຫວັນທັງສີ່ ຜູ້ທີ່ຈະປ່ອຍລົມທັງຫຼາຍໃຫ້ພັດຖະໜົມລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໂດຍຮ້ອງວ່າ, ຈົ່ງຢຸດ, ຈົ່ງຢຸດລົມທັງສີ່ໄວ້ ຢ່າໃຫ້ມັນພັດຖະໜົມລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຈົນກວ່າເຮົາໄດ້ປະທັບຕາບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເນື່ອງຈາກປະຊາຊົນບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ບໍ່ຮູ້ນຸນຄຸນ, ບໍ່ບໍລິສຸດ ເໝືອນຢ່າງອົງສາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ເວລາຈຶ່ງຖືກຍຶດອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍືນຂ່າວສານແຫ່ງພຣະກະລຸນາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງຖືກປະກາດອອກໄປດ້ວຍສຽງດັງ. ພາລະກົດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກຂັດຂວາງ, ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາໄດ້ຖືກຊັກຊ້າອອກໄປ. ຫຼາຍຄົນຍັງບໍ່ໄດ້ຍືນຄວາມຈິງ. ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານໂອກາດແກ່ເຂົາໃຫ້ໄດ້ຍືນ ແລະກັບໃຈໃໝ່, ແລະພາລະກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ.” Manuscript Releases, volume 15, 292.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໄດ້ມາຮອດອີກຄັ້ງ, ແລະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຊັກຊ້ານັບແຕ່ການກະບົດໃນປີ 1863 ກໍ່ໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນອີກ. ນັ້ນຄືການມາຮອດຂອງອົງສາເອນແຫ່ງວິບັດປະການທີສາມ, ຊຶ່ງກໍ່ແມ່ນແກ່ແຕ່ຮອນທີ່ຈັດດ້ວຍ ທີມນາຍບອກການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ.

ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາໄດ້ລົງມືພ້ອມກັບການມາຮອດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ເມື່ອແຕກແຕກອັນທີ່ຈັດເລີ່ມເປັນຂຶ້ນ, ແຕ່ແຕກແຕກນັ້ນໄດ້ຖືກຂັດຂວາງ ແລະ ຊັກຊ້າ.

ແລະທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢູ່ເທິງທະເລ ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, ແລະໄດ້ປະຕິຢາມໃດໆພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດນິລັນດອນ, ຜູ້ຊົງສ້າງສະຫວັນ ແລະສົ່ງທັງປວງທຶນໃນສະຫວັນນັ້ນ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກ ແລະສົ່ງທັງປວງທຶນໃນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ, ແລະທະເລ ແລະສົ່ງທັງປວງທຶນໃນທະເລນັ້ນ, ວ່າເວລາຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ: ແຕ່ໃນວັນເວລາແຫ່ງສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນຈັດ, ເມື່ອທ່ານຈະເລີ່ມເປັນແຕກ, ຄວາມລັກລັບຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະສຳເລັດລົງ, ຕາມທຳພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຄືພວກຜູ້ພະຍາກອນ. ພຣະນິມົດ 10:5-7

“ສຽງ” ຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນຈັດ ແມ່ນສຽງຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດ ບົດທີສິບແປດ ຜູ້ໄດ້ລົງມາໃນເວລາທີ່ກົກອາຄານໃຫຍ່ ຂອງນະຄອນນິວຢອກ ຖືກໂຄ່ນລົງ.

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອົງອື່ນໆລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍສະຫວ່າງໄສວາບໄປດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ. ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງປະກາດດ້ວຍສຽງອັນເຂັ້ມແຂງວ່າ, ບາບໂລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກຜີຮ້າຍ, ແລະເປັນທີ່ກັກຂັງຂອງວິນຍານມົນທົນທຸກຢ່າງ, ແລະເປັນກິ່ງຂັງຂອງນິກມົນທົນແລະໜ້າຊົງທຸກຊະນິດ. ເພາະວ່າບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງໄດ້ມີແຫຼ່ງແຫຼ່ງພຣະເລີດອັນເກີດຈາກການລ່ວງປະເວນຂອງນາງ, ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ລ່ວງປະເວນກັບນາງ, ແລະພວກພໍ່ຄ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຮັບມືຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຜຸ້ນຜົນອັນອຸດົມຂອງນາງ. ພຣະນິມົດ 18:1-3.

“ສຽງ” ຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດອຳນາດ ຜູ້ລົງມາ ແລະຊົງບັນຊາໃຫ້ບັນດາທູດສະຫວັນຍັບຍັງລົມທັງສີ່ໄວ້ ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາເປັນ “ມ້າຄຸ້ມຄັງ” ທີ່ພະຍາຍາມຈະຫຼຸດພົ້ນ ແລະນຳຄວາມຕາຍກັບຄວາມພິນາດມາຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ.

“ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ ໂດຍຍັບຍັງລົມແຫ່ງໂລກໄວ້ ເພື່ອວ່າລົມນັ້ນຈະບໍ່ພັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືເທິງທະເລ ຫຼືເທິງຕົ້ນໄມ້ໃດໆ ຈົນກວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປະທັບຕາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ. ທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ຖືກເຫັນວ່າກຳລັງຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ (ຫຼືເບິ່ງຕາເວັນຂຶ້ນ). ທູດສະຫວັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຊຸດອົງນີ້ ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ ຫຼືຂອງພຣະອົງຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດປະທານຊີວິດ ຜູ້ຊົງສາມາດຈາລຶກເຄື່ອງໝາຍ ຫຼືຄວາມຈາລຶກໄວ້ເທິງໜ້າຜາກ ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປະທານຄວາມບໍ່ຕາຍ ຄືຊີວິດນິລັນດອນ. ສຽງຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ສຽງສຸດອົງນີ້ແຕ່ ທີ່ມີອຳນາດຈະບັນຊາທູດສະຫວັນທັງສີ່ໃຫ້ຄວບຄຸມລົມທັງສີ່ໄວ້ ຈົນກວ່າວຽກງານນີ້ຈະສຳເລັດລົງ ແລະຈົນກວ່າທ່ານຈະອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ປ່ອຍພວກມັນ.” Testimonies to Ministers, 445.

ທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ສັ່ງໃຫ້ທູດສະຫວັນທັງສີ່ກຳລັງໄວ້ນັ້ນ ແມ່ນທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ ຜູ້ຊົງເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍພຣະສິດຂອງພຣະອົງ ແລະ “ສຽງອັນແຂງກ້າ” ຂອງທ່ານກໍຄືສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນຈັດ.

“ແລະໃນພຣະນິມົດ 7 ນັ້ນ ຊ່າງເປັນພາບສະແດງອັນໃດສຳລັບການພິຈາລະນາ ແລະ ການປອບໂຍນ ແລະ ການໝູນໃຈຂອງພວກເຮົາ! ທູດສະຫວັນທັງສີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ກະທຳວຽກງານເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງຊີ້ໂລກໄວ້ໃດໆການປະທານພຣະອົງເອງເປັນຄຳໂຖ່ນນັ້ນ ມີຊົນທີ່ຊົງເລືອກໄວ້ຈຳນວນໜຶ່ງ.

ຄືຜູ້ໃດ? ຄືຜູ້ທີ່ກຳລັງຮັກສາພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຢຊູ”

ຄວາມສົນໃຈຂອງໂຢຮັນໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ໄປສູ່ອົກສາກໜັງ:

“ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອົກສາກໜັງກຳລັງຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ
ຖືຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່” (ພຣະນິມົດ 7:2). ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ? ຄືທູດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.
ພຣະອົງສະເດັດມາຈາກການຂຶ້ນຂອງດວງອາທິດ. ພຣະອົງຄືແສງຮຸ່ງອະລຸນຈາກເບື້ອງສຽງ.
ພຣະອົງຄືຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ. “ໃນພຣະອົງມີຊີວິດ ແລະຊີວິດນັ້ນເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະນຸດ”
(ໂຢຮັນ 1:4). ນີ້ແມ່ນພຣະອົງຜູ້ທີ່ເອົາຢາໄດ້ພົ້ນລະນາໄວ້ວ່າ:
“ເພາະມີພຣະກຸມານອົງໜຶ່ງໄດ້ບັງເກີດແກ່ພວກເຮົາ ມີພຣະບຸດອົງໜຶ່ງໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ
ແລະການປົກຄອງຈະຢູ່ເທິງພຣະອົງສາຂອງພຣະອົງ; ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ
ມະຫັດສະຈັນ, ທີ່ປົກສາ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດ, ພຣະບິດານລັດດອນ, ເຈົ້ານາຍແຫ່ງສັນຕິສຸກ” (ເອຊາຍາ 9:6).
ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງປະກາດ ໃນຖານະພຣະອົງຜູ້ຊົງມີສິດອຳນາດເໝືອກກອງທູດສະຫວັນໃນສະຫວັນ
“ແກ່ບັນດາອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກແລະທະເລ ວ່າ,
‘ຢ່າໄດ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືແກ່ທະເລ ຫຼືແກ່ຕົນໄມ້’
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ປະທັບຕາບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ”
(ພຣະນິມົດ 7:2, 3).

“ນີ້ແມ່ນການທົດພຣະທຳມະຊາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມເປັນມະນຸດຖືກຮວມເຂົ້າເປັນອັນໜຶ່ງ.
ຄຳບັນຊາໄດ້ຖືກປະທານແກ່ທູດສະຫວັນທັງສີ່ໃຫ້ຢັບຢຽມລົມທັງສີ່ໄວ້
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພຣະສຽງເອີ້ນຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງອ່ານທັງບົດ. ສຽງຮ້ອງວ່າ, ‘ຢ່າເຮັດອັນຕະລາຍ,’
ໄດ້ຖືກເບິ່ງອອກໂດຍພຣະຜູ້ພົ້ນຜູ້ ພຣະຜູ້ຖື.”

“ການພິພາກສາ ແລະ ພຣະພິໄລດ ຈະຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້ໂພງແຕ່ຊ່ວງເວລາສັກສິນໜຶ່ງ
ຈົນກວ່າວຽກງານບາງປະການຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ຂ່າວສານນັ້ນ,
ຊຶ່ງເປັນຂ່າວສານສຸດທ້າຍແຫ່ງຄຳເຕືອນ ແລະ ພຣະກະລຸນາ, ໄດ້ຖືກຖ່ວງຊັກໃນການເຮັດວຽກຂອງມັນ
ໂດຍເພາະຄວາມຮັກເງິນຢ່າງເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມຮັກຄວາມສະດວກສະບາຍຢ່າງເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ
ຄວາມບໍ່ເໝາະສົມຂອງມະນຸດທີ່ຈະເຮັດວຽກທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດ.
ທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງດ້ວຍພຣະສັນຕິພາບຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຄ່ອຍໆຖ້າເຄື່ອງມືມະນຸດ
ຜ່ານຊຶ່ງແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນຈະສ່ອງອອກໄດ້, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຮ່ວມມືກັນເພື່ອປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ ໃນຄວາມສັກສິດ ແລະ
ຄວາມເຄັ່ງໄຂມອັນສຳຄັນຂອງມັນ, ຄືຂ່າວສານທີ່ຈະຕັດສິນຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງໂລກ.” Manuscript
Releases, volume 15, 222.

ທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ຜູ້ຊົງແມ່ນພຣະຄຣິດ, ຍັງເປັນທູດສະຫວັນແຫ່ງການປະທັບຕາຜູ້ທີ່ໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ
22 ຕຸລາ, 1844, ແຕ່ເນື່ອງຈາກການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ພຣະລາຊກິດແຫ່ງການປະທັບຕາໜຶ່ງແສນສິຫນື່ນສີພັນຄົນໄດ້ຖືກລ່າຊ້ຳອອກໄປຈົນເຖິງວັນທີ 11 ກັນຍາ,
2001. ແລ້ວອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັງທີສາມ ໄດ້ໃຄ່ນລົງອາຄານໃຫຍ່ທັງຫຼາຍຂອງນະຄອນນິວຢອກ,
ແລະຂະບວນການປະທັບຕາກໍໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນ. ໃນຈຸດນັ້ນ ບັນດາປະຊາຊາດໄດ້“ໂກດຮ້າຍ, ແຕ່ຍັງຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້”.
ພຣະສຽງທຳອິດໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ ແມ່ນພຣະສຽງທີ່ສັງແກ່ທູດສະຫວັນທັງສີ່ໃຫ້ຍືດໄວ້,
ໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຖືກປະທັບຕາ.

ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດສິ້ນສຸດຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ໃນວັນທີ 26 ກຸມພາ 1993, ອິດສະລາມ
ແຫ່ງວິບັດປະການທີສາມໄດ້ຈຸດລະເບີດລົດບັນທຸກຄັນໜຶ່ງຢູ່ໃນໂຮງຈອດລົດໃຕ້ດິນຂອງຫໍຄ່ອຍເໝືອນແຫ່ງສູນ
ການຄ້າໂລກ. ການລະເບີດນັ້ນໄດ້ກັກໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກແກ່ອາຄານ,
ເຮັດໃຫ້ມີຜູ້ເສຍຊີວິດຫຼາຍຄົນ ແລະ ບາດເຈັບອົກຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງພັນຄົນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າການໂຈມຕີນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫ້ອຍທັງສອງພັງທະລາຍລົງ,
ແຕ່ມັນກໍ່ເປັນການກໍ່ການຮ້າຍທີ່ສຳຄັນຄັ້ງໜຶ່ງໃນແຜນດິນຂອງສະຫະລັດ ແລະ
ເປັນການບົ່ງບອກລ່ວງໜ້າເຖິງເຫດການຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ແຕ່ມັນໄດ້ລ່ວມເອົາຄຳເຕືອນລ່ວງໜ້າໄວ້ແບບປົກກະຕິ.

ການໂຈມຕີຂອງອົດສະຕາລີຕໍ່ອົດສະຕາລີເອນໃນວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023

ເປັນຄຳເຕືອນລ່ວງໜ້າເຖິງການສົນສຸດຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ. ລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງ
ວິບັດທິສາມໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນຄຽງຄູ່ກັບລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງວິບັດສອງຢ່າງທຳອິດ.

ໃນຂັ້ນຕົ້ນຂອງບົດທີ 9 ແຫ່ງພຣະນິມົດ

ການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າຄົນໄດ້ຖືກພັນລະນາໄວ້.

ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາຫົວຂໍ້ນັ້ນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ຖ້າເຫດການຢ່າງນີ້ຈະຕ້ອງມາເຖິງ,
ຖ້າການພິພາກສາອັນນຳຢ້ານຢ່າງຍິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕົກລົງເຫນືອໂລກທີ່ມີຄວາມຜິດ,
ແລ້ວບ່ອນລືໄພຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ບ່ອນໃດ?
ພວກເຂົາຈະຖືກປົກປ້ອງໄວ້ແນວໃດຈົນກວ່າຄວາມພິໄລດນັ້ນຈະຜ່ານພົ້ນໄປ?
ໃຜຮັບໄດ້ເຫັນບັນດາອົງປະກອບແຫ່ງທຳມະຊາດ—ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພາຍ,
ແລະຄວາມຂັດແຍ້ງທາງການເມືອງ—ຖືກສະແດງເປັນດັ່ງຖືກຍຶດໄວ້ໂດຍທູດສະຫວັນສີອົງ.
ລົມເຫຼົ່ານີ້ໃດກໍ່ການຄວບຄຸມຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທານພຣະດຳລັດໃຫ້ບ່ອຍພວກມັນໄປ.
ໃນນັ້ນແຕ່ພຣະແມ່ນຄວາມປອດໄພຂອງຄຣິດຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າກະທຳຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ, ຍັບຢັ້ງລົມຂອງແຜ່ນດິນໂລກໄວ້,
ເພື່ອວ່າລົມນັ້ນຈະບໍ່ພັດເທິງແຜ່ນດິນ, ຫຼືເທິງທະເລ, ຫຼືເທິງຕົ້ນໄມ້ໃດໆ,
ຈົນກວ່າບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປະທັບຕາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ.
ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດອຳນາດອົງນັ້ນຖືກເຫັນວ່າກຳລັງຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ (ຫຼືບ່ອນຕາເວັນຂຶ້ນ).
ທູດສະຫວັນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທີ່ສຸດອົງນີ້ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ,
ຫຼືຂອງພຣະອົງຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດປະທານຊີວິດໄດ້, ຜູ້ສາມາດຈາລຶກເຄື່ອງໝາຍ
ຫຼືຄວາມຈາລຶກໄວ້ເທິງໜ້າຜາກ, ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປະທານຄວາມບໍ່ຕາຍ, ຄືຊີວິດນິວັນດອນ. ແມ່ນສຽງ
ຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ສູງສຸດອົງນີ້ທີ່ມີອຳນາດບັນຊາທູດສະຫວັນສີອົງໃຫຍ່ຍັງລົມທັງສີ່ໄວ້ຈົນກວ່າວຽກງານ
ນັ້ນຈະສຳເລັດ, ແລະຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ອອກຄຳເອີ້ນໃຫ້ບ່ອຍພວກມັນເປັນອົດສະຫຼະ.”

“ບັນດາຜູ້ທີ່ຊະນະໂລກ ເນື້ອໜັງ ແລະ ມານ ຈະເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານ
ຜູ້ຊົງຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່. ບັນດາຜູ້ທີ່ມີບິສະອາດ ຜູ້ທີ່ໃຈບໍ່ລົງສຸດ
ຈະບໍ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່. ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຄິດວາງແຜນການບາບ ແລະ ກະທຳມັນຢູ່
ຈະຖືກຜ່ານໄປ. ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ໃນທຳທີ່ຂອງຕົນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ກຳລັງດຳລົງຢູ່ໃນຖານະຂອງຜູ້ທີ່ກັບໃຈ ແລະ
ສາລະພາບບາບຂອງຕົນໃນວັນແຫ່ງການລົບລຸ້ນທົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແບບຕົວຈິງນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ
ແລະ ຖືກໝາຍໄວ້ວ່າສົມຄວນແກ່ການຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊື່ຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຜົ່າຄອຍ ແລະ ລຳຖ້ຳ ແລະ
ຈັບຕາເບິ່ງການສະເດັດມາບາກົດຂອງພຣະຜູ້ໃຜຜົນໃຫ້ພົ້ນຂອງພວກເຂົາ—ດ້ວຍຄວາມຈິງຈັງ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍຍິ່ງກວ່າຜູ້ທີ່ລຳຖ້ຳຍາມເຊົ້າ—ຈະຖືກນັບຮວມເຂົ້າກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກປະທັບຕາ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ໃນຂະນະທີ່ມີແສງສະຫວ່າງຄວາມຈິງທັງສິ້ນສ່ອງສະທ້ອນເຂົ້າໃສ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນ
ຄວນຈະມີການງານທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ຕົນປະກາດຮັບຮອງໄວ້ ແຕ່ກັບຖືກລ້ວງໂດຍບາບ
ຕັ້ງຮູບເຄົາລົບໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຕົນເສື່ອມຊາມຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ແລະ
ທຳໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າມັນກັບຕົນໃນບາບເປັນມົນທົນ ຈະມີຊື່ຂອງຕົນຖືກລົບອອກຈາກປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດ ແລະ
ຈະຖືກປະໄວ້ໃນຄວາມມືດທຳມາກາງທ່ຽງຄືນ ໂດຍບໍ່ມີນ້ຳມັນໃນພາລະນະຂອງຕົນພ້ອມກັບໂຄມໄຟ.

‘ແຕ່ສຳລັບພວກເຈົ້າຜູ້ຢຳເກງນາມຂອງເຮົາ ດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະຂຶ້ນ
ພ້ອມດ້ວຍການຮັກສາໃນປົກຂອງພຣະອົງ.’”

“ການປະທັບຕາບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້ານີ້ ແມ່ນສົງດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ສຳແດງແກ່ເອເຊກຽນໃນນິມິດ.
ໂຍຮັນກໄດ້ເປັນພະຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍອັນນຳຕົກຕະລົງຢ່າງຍິ່ງໃນຊັ້ນກັນ. ທ່ານໄດ້ເຫັນທະເລ
ແລະຄົນຟອງຄຳຮາມ, ແລະໃຈຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍອ່ອນແຮງລົງເພາະຄວາມຢ້ານກົວ.
ທ່ານໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກຖືກສັນສະເທືອນ, ແລະພູເຂົາຖືກຫາມເຂົ້າໄປຢູ່ທຳມກາງທະເລ
(ຊຶ່ງກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ), ນ້ຳໃນນັ້ນຄຳຮາມແລະປັ້ນປ່ວນ,
ແລະພູເຂົາທັງຫຼາຍສັນສະທ້ານເພາະການພອງຂຶ້ນຂອງນ້ຳນັ້ນ. ທ່ານໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນໄພພິບັດ,
ໂລກລະບາດ, ຄວາມອຶດຢາກ, ແລະຄວາມຕາຍ ກຳລັງປະຕິບັດພັນທະກົດອັນນຳສະພົງກົວຂອງພວກມັນ.”
Testimonies to Ministers, 445.